

veringen faa den højere Pris for Papiret, til hvilken *han* har solgt det, og derved altsaa have indtjent en Prisdifference.

I begge Tilfælde, vil man se, behøves der i og for sig ikke Levering og Udbetaling af den hele Købesum, men for saa vidt der virkelig er Tale om Spekulations-Køb og Spekulations-Salg, er Parterne ej alene fornøjede med, men foretrækker at regulere Handelen med en Differencebetaling fremfor at gaa den omstændelige Vej: at Haussisten modtager og betaler Papiret og derpaa bringer det hen til *sin* Sælger for af denne at faa den højere Købe (Salgs) sum — Baissisten indløser sit købte Papir til den lavere Købesum og bringer det hen til *sin* Køber for af denne at faa den højere Købesum.

Det normale er altsaa i disse Tilfælde, at der *inden* Leveringsterminen foretages en Modoperation: Køberen vil som Regel gerne sælge den af ham købte Post, Sælgeren købe den af ham solgte, just derfor bliver en Likvidation som den ovenfor skildrede en saa naturlig Ting.

Men saare ofte glipper jo Haussistens Haab og Baissistens Beregning, Ultimo nærmer sig stærkt, uden at der har været Lejlighed til at gøre den fordelagtige Modoperation. Tror nu Spekulanten, at denne Lejlighed blot foreløbig har ladet vente paa sig, men sikkert vil komme inden næste Termin, ønsker han ret naturligt at blive staaende i sin Position. Men da Modoperationen altsaa ikke er gjort, staar han ved den nærmeste Ultimo overfor dette: enten at skulle modtage og altsaa betale, eller levere og altsaa skaffe Stykkerne.

Savner nu en Køber (Haussist) de nødvendige Midler til at betale den af ham købte Post ved den umiddelbart forestaaende ultimo, maa han enten søge at faa sin Sælger til at udskyde Leveringsterminen til næste ultimo — eller han maa vende sig til en pengestærk *Tredjemand* (Bank, Bankier, Veksellerer), som er i Stand til at overtage den paagældende Post i Stedet for ham. Denne *Tredjemand* kaldes *Reportør*, og Værdipapiret siges at blive *reporteret*.

Hvad der her sker, er i Virkeligheden ganske det samme, som naar en Genstand pantsættes paa et Laanekontor: Laanekontoret er *Reportør*, som tager den paagældende Genstand (den paagældende Post Værdipapirer) i Pant og i Stedet for laaner Pantsætteren de Penge, som han staar og skylder bort, og den Rente, Laanekontoret betinger sig, bliver da den saakaldte *Report*. Gives et saadant Pantlaan paa en Maaned, er Maanedsdagen efter Laanets Dato at sammenligne med Likvidationsdagen, og naar Laantageren ikke kan betale Laanet tilbage paa Terminsdagen, foretager Pantgiveren *Eksekution*.

Den saakaldte *Reportage* er saaledes, nationaløkonomisk set, i Princippet ganske at sidestille med en *Lombardering*. Men medens ved en Pantsætning, altsaa som man for Værdipapirets Vedkommende kalder det: en *Lombardering*, Pantet vedbliver at være Laantagerens Ejendom, saa ikklædes *Report-Forretningen* den juridiske Form, at Hausspekulant *sælger* de af ham købte Stykker pr. løbende Maanedes ultimo til *Reportøren* med Ret til at kunne *købe* dem *tilbage* pr. ultimo *næste* Maaned. Paa Pariserbørsen betegnes derfor ogsaa en *Reportering* ved Forkortelsen «v/a»: *vendre* et *acheter*, *sælge* og *købe*, fordi Haussisten altsaa ved Likvidationen sælger og køber Papirerne tilbage pr. næste Termin for samme Pris med Tillæg af en vis Rente, den saakaldte *Report*.

Da *Reportforretningen* som nævnt i sin juridiske Form ikke er en Laane- men en Købe- og Tilbagesalg-forretning, faar den Rente (*Report*), Laangiveren betinger sig, Udtryk ved, at Tilbagesalgsværdien sættes højere end Købeværdien.

Over *Reportens Højde* enes man ved Afslutningen af Prolongationsforretningen, som i Reglen sker gennem Mægler eller Mæglerfirma — den afhænger selvfølgelig af Penge-markedets større eller mindre Knaphed, navnlig som dette finder Udtryk i den gældende Rentesats for de saakaldte *ultimo-Penge*: *Penge*, som laanes ufra den ene Ultimo til den